

ת"פ 43199/05/17 - רשות המיסים, היחידה המשפטית אזור מרכז ותיקים מיוחדים נגד עודד גל, אמירה גל, גדרה בניה והנדסה (2004) ע.ג) בע"מ

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 43199-05-17 רשות המיסים, היחידה המשפטית
אזור מרכז ותיקים מיוחדים נ' גל ואח'

בפני : כבוד השופטת, סגנית הנשיאה אפרת פינק
בעניין: רשות המיסים, היחידה המשפטית אזור מרכז
ותיקים מיוחדים

המאשימה

נגד

1. עודד גל

2. אמירה גל

3. גל גדרה בניה והנדסה (2004 ע.ג) בע"מ

הנאשמים

נוכחים:

התובעת עו"ד נטלי קצביאן

הנאשמים בעצמם

ב"כ הנאשם 1 עו"ד אינגה אייזנברג

ב"כ הנאשם 2 עו"ד משה שמיר

גזר דין

מבוא

1. הנאשם 1, עודד גל, היה בכל הזמנים הרלוונטיים מנהלה הפעיל של נאשמת 3, גל גדרה בניה והנדסה בע"מ, העוסקת בתחום קבלנות בניין.
2. נאשמת 2, אמירה גל, שימשה בכל הזמנים הרלוונטיים לכתב האישום כמנהלת הכספים של נאשמת 3, ומתוקף תפקידה הייתה אחראית לתשלומים לספקים.
3. בהכרעת דין מיום 22.9.19 הורשעו הנאשמים, לפי הודאתם בעובדות כתב האישום המתוקן, באישומים כדלקמן:

- **באישום הראשון** - הורשעו נאשם 1 ונאשמת 3 ב-128 עבירות של ניכוי מס תשומות בלי שיש לגביו

עמוד 1

מסמך, במטרה להתחמק או להשתמש מתשלום מס, לפי סעיף 117(ב)(5) לחוק מס ערך מוסף, התשל"ו - 1975, ובעבירה של הכנת פנקסי חשבונות כוזבים או רשומות כוזבות במטרה להתחמק או להשתמש מתשלום מס, לפי סעיף 117(ב)(6) לחוק מס ערך מוסף.

לפי האישום הראשון, בין השנים 2006 - 2009 נאשם 1 ונאשמת 3 רשמו חשבוניות פיקטיביות בספרי הנהלת החשבונות של נאשמת 3 וניכו שלא כדין סכומי מס המגולמים בהן בדיווחיה התקופתיים של נאשמת 3 למנהל מס ערך מוסף. החשבוניות הפיקטיביות הן בסכום כולל של 3,728,804 ₪ והמס שנכסה בגינן הוא בסכום של 502,268 ₪.

- **באישום השני** - הורשעה נאשמת 2 ב- 35 עבירות של מסירה ידיעה לא נכונה או לא מדויקת בלא הסבר סביר, לפי סעיף 117(א)(3) לחוק מס ערך מוסף.

לפי האישום השני, נאשמת 2 מסרה 35 דו"חות תקופתיים לתקופות 3/06, 5-9/06, 11/06, 12/06, 1-12/07, 1-12/08, 2-3/09, 6/09 הכוללים ידיעות לא נכונות ולא מדויקות, כך שכללה בדו"חות החברה 128 החשבוניות הפיקטיביות. סכום הכזב עומד על 502,268 ₪.

4. הוצג הסדר טיעון, שלפיו התביעה תגביל עצמה בעניינו של נאשם 1 לעתירה מקסימלית של מאסר לתקופה של 6 חודשים, לצד מאסר על תנאי, קנס והתחייבות, וההגנה תהא חופשית בטיעוניה; בעניינה של נאשמת 2 עתרו הצדדים במשותף להטלת עונש של מאסר על תנאי לצד קנס והתחייבות; כן הוסכם בעניינה של נאשמת 3 להטיל עליה קנס.

ראיות לעונש בעניינו של נאשם 1

5. הרב אלי בן דהן, אשר ניהל במשך שנים רבות את בתי הדין הרבניים, שימש כחבר כנסת וכסגן שר, מסר עדות לעונש לטובת הנאשם. לדבריו, הוא מכיר את הנאשם כבר 40 שנים, מאז ששירתו יחד בגדוד התותחנים כקצינים ובהמשך שירתו יחד במילואים. כן מסר, כי הנאשם תמיד התייצב למילואים והיה מוכן לבצע כל תפקיד שהוטל עליו. להערכתו, הנאשם תרם רבות למען מדינת ישראל והוא איש הגון, ישר ומסור.

6. גם מר ארנון ארז, המשמש כהנדס ותיק עוסק בתכנון, בהתאמת מפעלים ובניהול, העיד מטעם הנאשם לעונש. לדבריו, מאז הכיר את הנאשם לפי כ-15 שנים, עבד רק עמו וסירב לעבוד עם קבלנים אחרים. לדבריו, הנאשם "אחד האנשים הטובים שפגש". כן מסר, כי הנאשם תמיד רוצה בטובת הלקוח, בעל ניסיון ותושייה ונוהג באמת וביושר, תוך תרומה והתנדבות. כיום, הוא עובד עם הנאשם בפרויקט גדול בדרום.

טענות הצדדים לעונש

7. באת כוח התביעה טענה, שכתוצאה מביצוע העבירות בהן הורשעו הנאשמים נפגעו הערכים החברתיים של הגנה על בטחונו הכלכלי של הציבור והגנה על ערך השוויון בנשיאה בנטל המס.

8. לטענתה, יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות בקביעת מתחם העונש ההולם: הנאשמים פעלו בשיטתיות, לאורך זמן ואין מדובר במעידה חד פעמית. נאשם 1 יחד עם נאשמת 3 ביצעו 128 עבירות ואילו נאשמת 2 ביצעה 35 עבירות, על פני תקופה של 4 שנים. הנאשמים פעלו במטרה להתחמק מתשלום מס והנזק עמד על סכום של 502,268 ₪.

9. מכאן טענה, כי מתחם העונש ההולם את העבירות שביצע נאשם 1 נע בין מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים ובין מאסר בפועל לתקופה של 18 חודשים, מאסר על תנאי, קנס בגובה 5% - 10% מסך המחדל והתחייבות; לעומת זאת, מתחם העונש ההולם את העבירות שביצעה נאשמת 2, כולל מאסר על תנאי, קנס בגובה 5% - 10% מסך המחדל והתחייבות; עוד עתרה בעניינה של נאשמת 3 למתחם הכולל קנס לפי שיקול דעת בית המשפט.

10. עוד הוסיפה וטענה באת כוח התביעה, כי בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירות: התביעה הלכה כברת דרך לקראת הנאשמים במסגרת ההסדר, הן בניסוח כתב אישום מקל עם נאשמת 2 והן ברף עונשי תחתון בעניינו של נאשם 1; הנאשמים הודו במיוחס להם וחסכו בזמן שיפוטי; הנאשמים הסירו את המחדל במלואו; חלף אמנם זמן מאז ביצוע העבירות, אולם זאת בשל התנהלות הנאשמים טרם הגשת כתב האישום ואחריו; לחובת הנאשם 1 הרשעה בעבירה של סיוע למרמה והפרת אמונים ומסירה ידיעה לא נכונה (עת/1); הנאשמים לא ביצעו את העבירות מתוך מצוקה כלכלית. לטענתה, הנאשמים חיו חיי רווחה ומחזור הרווחים של נאשמת 3 בשלוש השנים לפני הקפאת הליכים עמד על 35 מיליון ₪.
11. עוד השיבה לעניין טענות הנאשמים בדבר שיהיו וחלופי הזמן, כי מדובר בעבירות כלכליות שבשל תחכומן ישנו קושי בחשיפתן וגילויין מצריך השקעת משאבים ואמצעים רבים. גם חקירתן של עבירות אלו קשה, אורכה ומסורבלת. מכאן ביקשה שלא ליתן משקל נוסף לחלופי הזמן.
12. עוד הוסיפה, כי לא נפל פגם בהליך ולא הונחה תשתית בדבר אכיפה בררנית. לטענתה, הנאשמים קיזזו חשבונות שלא כדין אותן קיבלו מגורמים נוספים ומכאן האבחנה ביניהם ובין אותם גורמים. יתר על כן, התביעה החליטה שלא להגיש כתב אישום בעניינם של אחרים, מטעמים ענייניים, ללא שיקול זר, וזאת בשל אי איתורם של המעורבים האחרים שהם תושבי השטחים. מכאן טענה, כי בנסיבות אלו, ולאור הראיות החזקות להוכחת אשמתם של הנאשמים, היה מקום להגיש כתב אישום נגדם.
13. לטענתה, יש להטיל על הנאשמים קנס בשיעור גבוה אשר ימלא אחר עיקרון הרתעת היחיד והרבים.
14. לאור האמור, עתרה באת כוח התביעה להטיל על נאשם 1 מאסר לתקופה של 6 חודשים שיכול יבוצע בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס בגובה 5% מגובה המחדל והתחייבות; כן עתרה להטיל על נאשמת 2 מאסר על תנאי, קנס בגובה 5% מגובה המחדל והתחייבות; על נאשמת 3 עתרה להטיל קנס לפי שיקול דעת בית המשפט.
15. באת כוח נאשם 1 טענה, לעומת זאת, כי בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירות: הנאשם בן 70, נשוי ואב לשלושה ילדים; המחדל הוסר במלואו ושולם כפל מס; הנאשם הקים את החברה עם אשתו בשנות ה-90 ועבד בה כל חייו. אולם, הנאשמים נותרו חסרי כל, והדירה בבעלותו נמכרה. הנאשמים מתגוררים היום בדירה שכורה ומשתכרים מקצבת ביטוח לאומי ופנסיה; מצבו הבריאותי של הנאשם התדרדר, הוא עבר צנתורים והחל לצרוך תרופות פסיכיאטריות על מנת לעמוד בקשיים (ענ/1) גם הנאשמת החלה לצרוך תרופות פסיכיאטריות בשל הקשיים שחוותה; נאשמת 3 נמכרה ובמסגרת ההסדר התחייב הנאשם לעבוד בחברה במהלך השנתיים הקרובות על מנת לשלם כספים לכל הנושים.
16. עוד הוסיפה באת כוח נאשם 1, כי יש לקחת בחשבון את טענת הנאשמים בדבר אכיפה בררנית, וזאת משום שהנאשמים לא ידעו בזמן אמת על אודות ביצוע העבירות ואף רומו על ידי המעורבים הנוספים, שלא הוגש כתב אישום נגדם.
17. באת כוח נאשם 1 טענה בדבר חלופי הזמן. לטענתה, האירועים התרחשו בשנת 2007, כתב האישום הוגש בשנת 2017, והדיון נדחה לשם עיון בחומר חקירה. מכאן, כי הנאשמים נותנים את הדין בשיהוי של ממש בשל מחדלי התביעה.
18. מכאן טענה, כי יש להטיל על נאשם 1 עונש מינימלי של מאסר בדרך של עבודות שירות לתקופה של

חודש וקנס שיש בו כדי לבטא את מצבו הכלכלי הנוכחי של הנאשם. כן עתרה להסתפק בקביעת מסגרת מגבלת של שעות במסגרת עבודות השירות, על מנת לאפשר לנאשם לעבוד בחברה, כדרישת המפרק.

19. בדברו האחרון מסר נאשם 1, כי אינו בקו הבריאות, וכי הוא מחפש עבודה. לטענתו, העבודה שאמור לבצע בחברה שמכר, היא עבודה מצומצמת עם שכר נמוך. כן ציין, כי הוא מתפרנס מקצבת ביטוח לאומי בסכום של 2,000 ₪ ופנסיה בסכום של 5,000 ₪. כן מסר, כי הוצאותיו רבות והכנסותיו בקושי מספקות, הוא משלם שכר דירה, אין לו חשבון בנק, לא יכול לבצע הוצאות קבע. לפיכך, הוא נעזר בתרומות מחברים. עוד מסר, כי הוא הקים את נאשמת 3, שהיתה חברה מפוארת, אשר קרסה בעקבות האירוע הזה. בשל קריסת נאשמת 3, הוא נותר חסר כל ואינו יכול לסייע לילדיו. לדבריו, המעורבים הנוספים הם שרימו את המדינה וגנבו את כסף, ובסוף שוחררו. לדבריו, גם נאלץ למכור את כל רכושו בעקבות האירוע. הנאשם ביקש לקבוע קנס נמוך בשל קשייו הכלכליים. כן ביקש להתחשב במצבו הכלכלי בקביעת משך עבודות השירות.

20. בא כוח נאשמת 2 טען, כי כתב האישום בעניינה תוקן באופן משמעותי וחלקה היה קטן באופן משמעותי מזה של נאשם 1.

21. עוד טען, כי בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירות: הנאשמת בת 58 וסובלת מקשיים רפואיים (ענ/2); הנאשמת גם אינה מוצאת מקום עבודה בשל גילה ומצבה הרפואי ומצבה הכלכלי בכי רע.

22. מכאן, עתר בא כוח נאשמת 2 להטיל עליה קנס מינימלי ואף סמלי.

23. המנהל המיוחד של נאשמת 3 טען, כי הסדר הנושים שאושר מתאפשר רק אם נאשם 1 ימשיך לעבוד בחברה, אשר צברה חובות בסדר גודל של 25 מיליון ₪. כן ציין, שככל שיוטל על החברה קנס, יהיה בכך כדי לפגוע בנושים, בהיעדר מקורות. מכאן עתר להטיל קנס סמלי על החברה.

דין והכרעה

קביעת מתחם הענישה

24. בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשי העבירות אותן ביצעו הנאשמים יתחשב בית המשפט **בערך החברתי** הנפגע מביצוע העבירות, **במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה** הנהוגה **ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.**

25. כתוצאה מביצוע עבירות המס בהן הורשעו הנאשמים, נפגעו הערכים החברתיים של הגנה על ביטחון הכלכלי של הציבור, קופת המדינה, והשוויון בנטל המס. הפגיעה בערכים החברתיים היא קשה וזאת משום היקף העבירות, מספרן, חומרת העבירות, הכוללות יסוד של מרמה והעלמת מס, והיקף המס שהועלם.

26. בקביעת מתחם העונש ההולם את העבירות מושא האישום הראשון לקחתי בחשבון את הנסיבות הבאות הקשורות בביצוע העבירות: נאשם 1 רשם 128 חשבוניות פיקטיביות בספרי הנהלת החשבונות של נאשמת 3 וניכה שלא כדין סכומי מס המגולמים בהן בדיווחיה התקופתיים של נאשמת 3 למנהל מס ערך מוסף. החשבוניות הפיקטיביות מסתכמות לסכום של 3,728,804 ₪ והמס שנוכה בגינן הוא בסכום של 502,268 ₪.

27. עוד לקחתי בחשבון, בקביעת סבירות ההסדר ביחס לעבירות מושא האישום השני, כי נאשמת 2 מסרה 35 דו"חות תקופתיים הכוללים ידיעות לא נכונות ולא מדויקות, ובסך הכל כללה דו"חות החברה 128 עמוד 4

החשבוניות הפיקטיביות בסכום של 502,268 ₪.

28. המדובר בהתנהלות שיטתית של הנאשמים, לאורך תקופה של 4 שנים, והכל על מנת להתחמק מתשלום מס בסכום גבוה המגיע לכדי 502,268 ₪. מבלי להקל ראש בחומרת מעשיה של נאשמת 2, ברי כי חלקו של נאשם 1 גדול ומרכזי מחלקה, הואיל והיה מעורב בביצוע עבירות רבות יותר וחמורות יותר לאורך זמן.

29. על מדיניות הענישה הרלוונטית לעבירות מס דומות הכוללות יסוד של מרמה והעלמת מס, בסכומים דומים, ניתן ללמוד מפסקי הדין הבאים:

- רע"פ 1929/18 **אריאלי נ' מדינת ישראל** (26.4.18) - בית משפט השלום הרשיע את הנאשם, לאחר ניהול הוכחות, ב-115 עבירות של ניכוי מס תשומות ללא מסמך וב-21 עבירות של מסירת ידיעה כוזבת. המס הנובע מהדו"חות עמד על סכום של 281,404 ₪. בית המשפט הטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 6 חודשים בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס בסכום של 10,000 ₪. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור התביעה והטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 10 חודשים וקנס בסכום של 40,000 ₪. בית המשפט העליון דחה את בקשתו של הנאשם להרשות ערעור;

- רע"פ 8471/16 **ערמין נ' מדינת ישראל** (15.11.16) - בית משפט השלום הרשיע את הנאשם, לאחר ניהול הוכחות, ב-23 עבירות של ניכוי מס תשומות תוך שימוש בחשבוניות כוזבות. המס הנובע מהדו"חות עמד על סכום של 549,392 ₪. בית המשפט הטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 24 חודשים, מאסרים על תנאי וקנס בסכום של 100,000 ₪. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעורו של הנאשם בחלקו והטיל עליו מאסר לתקופה של 16 חודשים. בית המשפט העליון דחה את בקשתו של הנאשם להרשות ערעור;

- ע"פ (מרכז) 16805-05-16 **דרארגה נ' מדינת ישראל - רשות המיסים** (20.12.16) - בית משפט השלום הרשיע את הנאשם, לאחר ניהול הוכחות, ב-19 עבירות של ניכוי מס תשומות מבלי שיש לגביו מסמך ובעבירה של הכנת פנקסי חשבונות כוזבים. המס הנובע מהדו"חות עמד על סכום של 436,780 ₪. בית המשפט הטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 14 חודשים, מאסר על תנאי וקנס בסכום של 30,000 ₪. בית המשפט המחוזי, קיבל את ערעורו של הנאשם והטיל עליו מאסר לקופה של 10 חודשים חלף המאסר שהוטל;

- עפ"ג (מרכז) 46822-02-15, 39990-02-15 **מודן נ' מדינת ישראל** (12.5.15) - בית משפט השלום הרשיע את הנאשם, לפי הודאתו, ב-37 עבירות של ניכוי מס תשומות שלא כדין וב-3 עבירות של ניהול פנקסי חשבונות כוזבים. המס שנוכה עמד על סכום של 343,995 ₪. בית המשפט הטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 21 חודשים, מאסר על תנאי וקנס בסכום של 100,000 ₪. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעורה של התביעה, דחה את ערעורו של הנאשם והטיל עליו מאסר לתקופה של 30 חודשים חלף המאסר שהוטל;

- ע"פ (חי') **מדינת ישראל נ' מט** (9.5.13) - בית משפט השלום הרשיע את הנאשם, לאחר ניהול הוכחות, בעבירות של מסירת ידיעה כוזבת, ניכוי מס תשומות ללא מסמך וניהול פנקסי חשבונות כוזבים במטרה להתחמק מתשלום מס. מס התשומות עמד על סכום של 2,438,665 ₪. בית המשפט הטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 15 חודשים, מאסר על תנאי וקנס בסכום של 100,000 ₪. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעורו של הנאשם והטיל עליו מאסר לתקופה של 6 חודשים בדרך של עבודות שירות חלף המאסר שהוטל;

- ע"פ (נצ') 1903-12-12 **אבו ריאש נ' מדינת ישראל** (19.3.13) - בית משפט השלום הרשיע את הנאשם, לפי הודאתו, ב-9 עבירות של ניכוי מס תשומות שלא כדין. המס הנובע מהדו"חות עמד על סכום של 404,822 ₪. כן הורשע הנאשם בניכוי מס תשומות ללא תיעוד כדין בסכום כולל של 194,321 ₪. בית המשפט הטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 8 חודשים, מאסר על תנאי וקנס בסכום של 40,000 ₪. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעורו של הנאשם בחלקו והטיל עליו מאסר לתקופה של 6 חודשים בדרך של עבודות שירות חלף המאסר שהוטל עליו;

30. התביעה הגישה פסיקה נוספת בעניינו של נאשם 1, שאינה מתאימה למתחם, הואיל והיא כוללת עבירות נוספות או נסיבות מחמירות (רע"פ 5624/15 **בראונר נ' מדינת ישראל** (15.11.15); רע"פ 6371/14 **אבו מנסי נ' מדינת ישראל** (28.10.14); רע"פ 7851/13 **עודה נ' מדינת ישראל** (25.10.15); עפ"ג (מרכז) 2019-07-17 **הראל נ' מדינת ישראל - מע"מ רחובות** (31.10.17); ע"פ (מרכז) 31531-04-14 **קריצ'בסקי נ' מדינת ישראל** (30.11.14); ע"פ (מרכז) 46676-03-10 **חב' אורגל תעשיות מתכת בע"מ נ' מ.י. לשכה משפטית לאגף המכס והמע"מ** (6.10.10)). כן הוגשה פסיקה ישנה, שגם אותה קשה להכליל במתחם (רע"פ 5718/05 **אוליבר נ' מדינת ישראל** (8.8.05)).

31. למדיניות הענישה הרלוונטית לעניינה של נאשמת 2, משמע לנסיבות הכוללות הגשת עשרות דו"חות תקופתיים הכוללים ידיעות לא נכונות ולא מדויקות, בסכום של כ-500,000 ₪, ראו, למשל: רע"פ 8507/09 **שחל נ' מדינת ישראל - אגף המכס והמע"מ** (24.1.10); ע"פ (י-ם) 22512-12-15 **ביטון נ' מדינת ישראל רשות המיסים** (20.6.16); ת"פ (חי') 53661-10-14 **מדינת ישראל נ' טכנו - טסט שירותי רכב בע"מ** (2.3.16).

32. מטבע הדברים, הפסיקה המפורטת אינה דומה במדויק למקרה הנדון לפניי, חלקה כוללת מספר שונה של חשבוניות פיקטיביות או סכומי מס שונים. עם זאת, ניתן להסיק מתוך הפסיקה, בהתאמה לנסיבות המקרה, את מתחם העונש הרלוונטי לענייננו.

33. לאור האמור, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם את העבירות מושא האישום הראשון, נע בין מאסר לתקופה של 6 חודשים, שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות, ובין מאסר לתקופה של 24 חודשים, וזאת לצד ענישה כלכלית הולמת.

34. אשר לנאשמת 2 - הואיל והצדדים הגישו עתירה משותפת לעונש, אין צורך בקביעת מתחם הולם בעניינה, וזאת למעט מתחם קנס, שהרי סכום הקנס אינו מוסכם.

35. בקביעת מתחם הקנס לקחתי בחשבון הן את הנזק שגרמו הנאשמים לקופת המדינה, והן את מצבם הכלכלי של הנאשמים. כאמור, בעניינה של נאשמת 3 נערך הסדר נושים ולא נותרו כספים בחברה. מצבם הכלכלי של נאשמים 1 ו-2, גם הוא, בכי רע, בשל המשבר הכלכלי אליו נקלעו בעקבות מצבה של נאשמת 3. השניים נאלצו למכור את ביתם והם מתגוררים בדירה שכורה ומתפרנסים מקצבת ביטוח לאומי ומפנסיה. מכאן, כי מתחם הקנס ביחס לנאשמים 1 ו-2 יחדיו נע בין סכום של 20,000 ₪ ובין סכום של 50,000 ₪, לרבות התחייבויות. לאור עמדת המנהל המיוחד לעניין מצבה הכלכלי של נאשמת 3, כל קנס שיוטל על החברה, יפגע בהסדר הנושים. לפיכך, מתחם הקנס בעניינה של נאשמת 3 נע בין סכום של 100 ₪ ובין סכום של 1,000 ₪.

העונש ההולם בתוך המתחם

36. בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם לקחתי בחשבון את הנסיבות הבאות אשר אינן קשורות בביצוע

העבירות:

לזכותם של הנאשמים עומדת הודאתם במיוחד להם וחסכון משמעותי בשמיעת עדויות; הנאשם בן 70, נשוי ואב ל-3 ילדים; המחדלים הוסרו במלואם וגם בכך יש כדי ללמד על נטילת אחריות מצדם של הנאשמים; הנאשמים סובלים מבעיות רפואיות שונות וגם מצבם הנפשי בכי רע (ענ/1; ענ/2). הנאשמים חיים מקצבאות ופנסיה בשיעור של אלפי שקלים בחודש בלבד. הנאשמים נאלצו למכור את ביתם והם מתגוררים בשכירות; שני עדים, רבי זכויות, העידו על תרומתו של הנאשם בצבא ובחיים האזרחיים וכן העידו על אופיו הטוב; לפי הסדר הנושים, הנאשם צפוי לעבוד בחברה במשך שנתיים על מנת לסייע בכיסוי החובות לנושים;

לחובתו של הנאשם 1 הרשעה בת"פ (פ"ת) 39300-12-15 בעבירה של מסירת ידיעות לא נכונות למס הכנסה בסכום של ₪ 70,000. על הנאשם הוטל בגין הרשעתו מאסר לתקופה של 3 חודשים בדרך של עבודות שירות, לצד ענישה נלווית (עת/1);

37. חלוף הזמן - אכן, לא ניתן להתעלם מהזמן שחלף מאז ביצוע העבירות ועד סיום ההליך המשפטי. העבירות בוצעו בשנים 2006 - 2009 וכתב האישום הוגש אך בשנת 2017. בנסיבות אלו, התביעה היא שצריכה לספק הסבר מספק בדבר הגשת כתב אישום כ-10 שנים לאחר ביצוע העבירות, והסבר כזה לא ניתן. גם אם הנאשמים מיצו זכויותיהם במסגרת ההליך הפלילי והדבר גרם לעיכוב מסויים נוסף, אין בו כדי להצדיק את השיהוי הראשוני בין מועדי ביצוע העבירות ובין הגשת כתב אישום. השיהוי מהווה, אפוא, נסיבה להקלה בעונשם של הנאשמים (רע"פ 1611/16 **מדינת ישראל נ' ורדי** (31.10.18); ע"פ 7621/14 **גוטסדינר נ' מדינת ישראל** (1.3.17); ע"פ 6922/08 **פלוני נ' מדינת ישראל**, בפסקה 36 (1.2.10)).

38. אכיפה בררנית - אין מחלוקת בין הצדדים כי היו שני מעורבים נוספים בביצוע העבירות שהם תושבי שטחים ולא הוגש כתב אישום נגדם. הנאשמים הגישו טענות מקדמיות בהקשר זה וטענו, כבר באותו שלב, לאכיפה בררנית. בהחלטתי מיום 21.9.19 קבעתי, כי הסברי התביעה, שלפיהם לא הוגש כתב אישום נגד המעורבים הנוספים בשל קושי באיתורם אינם מניחים את הדעת משלא הוגשו ראיות ממשיות בדבר ניסיונות איתורם. בה בעת קבעתי באותה החלטה, כי הטענה בדבר אכיפה בררנית מצריכה בירור ראייתי. בסופו של דבר, בירור כזה לא נערך משהציגו הצדדים הסדר טיעון וההרשעה ניתנה על יסוד הודאת הנאשמים. עם זאת, משמעורבותם של שניים נוספים אינם במחלוקת והואיל ובסופו של דבר לא הוגש כתב אישום נגדם - ויהיו הסיבות אשר יהיו - יש גם בכך כדי להצדיק הקלה בעונשם של הנאשמים, וזאת, לכל הפחות, בשל התחושה המוצדקת כי לא מוצה הדין עם כלל המעורבים, אלא עם שניים מהם בלבד. בנסיבות אלו, אין צורך בקביעת ממצאים נוספים בדבר אכיפה בררנית.

39. הרתעת יחיד והרתעת רבים - התביעה לא הניחה את התשתית הנדרשת שלפיה יש סיכוי של ממש כי הטלת עונש מסוים תביא להרתעת הנאשם או להרתעתם של הרבים, ומכאן שלא התקיימו התנאים הנדרשים להתחשב בהרתעה, לפי סעיף 40 ו-40ז לחוק העונשין.

40. הנה כי כן, מירב הנסיבות נוטות לזכותו של נאשם 1 למעט עברו הפלילי. למעשה, אלמלא השיהוי בהגשת כתב האישום וטענתו להפליה, היה מקום למקם את עונשו שלא בתחתית המתחם וזאת בשל עברו הפלילי. עם זאת, לאור מכלול הנסיבות כפי שפורטו, יש להטיל על נאשם 1 עונש שהוא בתחתית המתחם, והוא כולל מאסר שיבוצע בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס והתחייבות. לא מצאתי כי מתקיימות נסיבות לחריגה מהמתחם. על מנת לאפשר לנאשם להמשיך לעבוד בחברה ובכך לתרום לצמצום חובות הנושים, יבצע את עבודות השירות במשך 6.5 שעות ביממה בלבד במגבלות שנקבעו בחוות דעת

הממונה מיום 21.11.19.

41. ההסדר בעניינה של נאשמת 2 הוא סביר ומאוזן לאור מכלול הנסיבות: תיקון כתב האישום לקולא בעניינה; חלקה הקטן יחסית בביצוע העבירות; הודאתה של הנאשמת והיעדר עבר פלילי; מצבה הכלכלי והבריאותי של הנאשמת.

42. לאור התחייבויותיה של נאשמת 3 להסדר נושים, יש להטיל עליה קנס סמלי בלבד, שלא יהא בו כדי לפגוע עוד בנושים.

סוף דבר

43. לפיכך, **אני גוזרת על נאשם 1 את העונשים הבאים:**

א. מאסר לתקופה של 6 חודשים, שיבוצע בדרך של עבודות שירות. את עבודות השירות יחל הנאשם ביום 23.2.20. מובהר לנאשם כי כל חריגה מהוראות הממונה עלולה להוביל לנשיאת המאסר בפועל;

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים, והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מהיום לא יעבור כל עבירת מס מסוג פשע;

ג. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים, והתנאי הוא שבמשך שנתיים מהיום לא יעבור כל עבירת מס מסוג עוון;

ד. קנס בסכום של 10,000 ₪ או 100 ימי מאסר תמורתו. את הקנס ישלם ב-10 תשלומים שווים ורצופים, הראשון לא יאוחר מיום 1.3.20 והיתרה עד ה-1 לכל חודש קלנדרי שלאחר מכן.

ה. רשמתי לפניי את התחייבות הנאשם בסכום של 10,000 ₪ להימנע מלעבור כל עבירה מהסוג בה הורשע וזאת לתקופה של שנתיים מהיום;

44. **על נאשמת 2 אני גוזרת את העונשים הבאים:**

א. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים, והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מהיום לא תעבור כל עבירת מס מסוג פשע;

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים, והתנאי הוא שבמשך שנתיים מהיום לא תעבור כל עבירת מס מסוג עוון;

ג. קנס בסכום של 10,000 ₪ או 100 ימי מאסר תמורתו. את הקנס תשלם ב-10 תשלומים שווים ורצופים, הראשון לא יאוחר מיום 1.3.20 והיתרה עד ה-1 לכל חודש קלנדרי שלאחר מכן.

ד. רשמתי לפניי את התחייבות הנאשמת בסכום של 10,000 ₪ להימנע מלעבור כל עבירה מהסוג בה הורשעה וזאת לתקופה של שנתיים מהיום;

א. **על נאשמת 3 אני גוזרת:** קנס בסכום של 100 ₪ שישולם לא יאוחר מיום 1.2.20.

זכות ערעור כחוק תוך 45 ימים.

ניתן היום, ט"ו טבת תש"פ, 12 ינואר 2020, במעמד הצדדים.

עמוד 8

